

Hudba z chatrče

Vánoční povídka

Paulo Coelho

Argo

Paulo Coelho

Paulo Coelho

 Hudba
z chatrče

Argo, 2008

Copyright © 2008 by Paulo Coelho

This edition was published by arrangements

with Sant Jordi Asociados, Barcelona, Spain

All rights reserved.

Informace o autorovi a jeho díle najdete

na internetových stránkách www.paulocoelho.com

a www.coelho.cz

Translation © Pavla Lidmilová, 2008

Král jako vždy v předvečer Vánoc pozval ministerského předsedu na procházku. Rád se díval na vyzdobené ulice – oba se však pokaždé přestrojili za obchodníky z dalekých zemí, aby se jim poddaní nesnažili zalíbit a neutratili za výzdobu víc, než je třeba.

Kráčeli centrem města a obdivovali girlandy světel, stromečky, svíčky zapálené u domů na schodech, stánky, v nichž se prodávaly dárky, pozorovali muže, ženy a děti, kteří spěchali k příbuzným, aby oslavili svátek u stolů plných jídla a pití.

Na zpáteční cestě procházeli čtvrtí těch nejchudších; tam bylo prostředí úplně jiné. Žádná světla, svíčky nebo lákavá vůně chutných pokrmů.

Venku skoro nebylo živé duše a král jako každý rok prohodil k předsedovi, že musí ve svém

království věnovat pozornost chudým lidem. Předseda souhlasně přikývl a věděl, že se na tuhle záležitost zase brzy zapomené, jen co se pohřbí v každodenním úřadování, schvalování rozpočtů a v rokování s cizími hodnostáři.

Najednou uslyšeli, že z jedné z těch nejubožejších chatrčí zaznívá hudba. Škvírami mezi prohnílymi prkny chatrného baráčku mohli zahlédnout, co se vevnitř děje. S úžasem sledovali prazvláštní výjev: stařec v kolečkovém křesle zřejmě

plakal, vedle něho tancovala holo-
hlavá dívka a žalostně se tvářící
mladík bubnoval a zpíval nějakou
lidovou písničku.

„Podívám se, oč tam jde,“ řekl
král.

Zaklepal na dveře. Mladík pře-
stal hrát a šel otevřít.

„Jsme kupci a hledáme noc-
leh. Slyšeli jsme hudbu, a pro-
tože jsme viděli, že ještě ne-
spíte, chceme se zeptat, jestli
tu můžeme přespat.“

„Ubytování přece najdete ve
městě v hotelu. My vám bohužel

vyhovět nemůžeme, náš domov je plný smutku a utrpení.“

„A smíme vědět proč?“

„Kvůli mně,“ odpověděl stařec v kolečkovém křesle. „Celý život jsem svého syna vedl k tomu, aby se naučil kaligrafii a mohl se stát jedním z písařů v paláci. Roky však mýjely a na toto místo už nikdy nebyla vyhlášena veřejná soutěž. Až dnešní noci jsem měl takový hloupý sen: zjevil se mi anděl a řekl, ať koupím stříbrnou číši, neboť mě navštíví sám král, napije se z ní a opatří mému synovi zaměstnání.“

Anděl mi připadal tak skutečný, že jsem se rozhodl uposlechnout. Jelikož peníze nemáme, snacha zašla ráno na trh, prodala svoje vlasy a za to jsme koupili číši, která stojí před vámi. A protože jsou Vánoce, mladí se mě snaží rozveselit zpěvem a tancem, ale je to marné.“

Král pohlédl na stříbrnou číši, řekl, že má žízeň a poprosil o trochu vody. Dříve než odešel, prohodil jakoby mimochodem:

„To je ale náhoda! Zrovna dnes ráno jsme hovořili s ministerským předsedou, a ten nám

sdělil, že soutěž na to místo bude vyhlášena příští týden.“

Stařec pokýval hlavou, ale moc jeho slovům nevěřil a s oběma cizinci se rozloučil. Hned nazítří se však po celém městě rozhlásilo, že král přijme ke dvoru nového písaře.

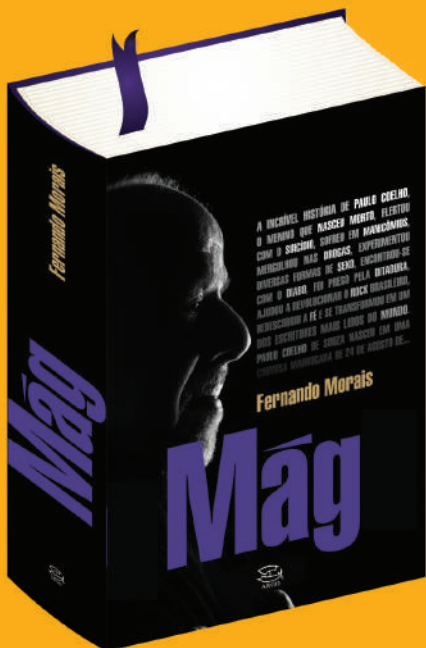
Ve stanovený den se audienční sál v paláci zaplnil uchazeči, kteří toužili získat tak žádané místo. Vešel ministerský předseda a vyzval je, ať si připraví papír a pero:

„Zde je námět, o němž máte pojednat: proč nějaký stařec

pláče, holohlavá žena tančí
a smutný mladík zpívá?“

Sálem proběhl zděšený šepot:
takový příběh přece nikdo ne-
dokáže vypovědět! Jenom jeden
nuzně oděný mladík v koutě se
radostně usmál a začal psát.

Přeložila Pavla Lidmilová

Připravujeme:

Fernando Morais

MÁG

Životopis Paula Coelho

Vyjde v dubnu 2009, cena cca 350 Kč

Nakladatelství Argo, www.argo.cz, argo@argo.cz

Distribuce Kosmas, internetové knihkupectví

www.kosmas.cz